

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHold

Gikk jeg glipp av noe? / Kristentro og postmodernitet / Bakenfor Lærenemnda? / Fra bispedømmerådene og Kirke-departementet

SØNDAGSTEKSTEN

5. søndag etter påske - Dag Øivind Østereng
Kristi himmelfartsdag - Astrid Sætrang Morvik

Påskeuken er årets mest intense uke i kirken

Gikk jeg glipp av noe?

«Jeg kom meg ikke i kirken denne påsken heller». Meldingen pep inn på telefonen rett etter påsken ifjor. Hun ville si fra til den av venninnene som vanket sånne steder.

«Jeg kom meg ikke i kirken denne påsken heller. - Gikk jeg glipp av noe?» Det håper jeg virkelig hun gjorde. Og nå er det snart påske igjen.

Hva er påske?

Påske er for mange påskekrim, påskesnøtter, påskesol, påskefjell. Påskekonserter. Kafèliv. Ferie med familie eller venner. For andre er det en uke som alle andre; bare litt stillere, sårere, mer ensom. Og for andre igjen er det ikke en påske som alle andre påsker, men denne påsken 2008, da de fødte sitt første barn, mistet sin far, slo opp med kjæresten, flyttet hjemmefra, møtte vegg.

Påskeuken er årets mest intense uke i kirken. Breddfull. Av hyllet liv og grusom død. Av sterkt vennskap og råt svik. Av uutholdelig lidelse og himmelsk glede. Av svart motløshet og tynt håp. Et mangfold av erfaringer og følelser presset inn på noen få dager. Påsken gjør noe med oss - i hvert fall hvis vi lar den få lov. Jeg kan ikke si at jeg alltid gjør det. Men jeg vet at hvis ikke, så går jeg glipp av noe. Hvis ikke, så er det vanskeligere å forkynde, dag etter dag, påsken igjennom, med troverdighet.

Påsken er kanskje den tiden hvor vi som kynnere lettest griper til klisjeer eller Kanaan-språk? Fordi den er så stor og mysteriøs? Fordi den er så stor at jeg av og til føler jeg må holde den på armlengdes avstand? "Jesus døde på korset for mine synder," sa han som hadde andakten i skolelaget den siste påsken på ungdomsskolen. - "So what - jeg har ikke bedt'n om det," hvisket hun som satt ved siden av meg, "jeg liker ikke at Gud virker så blodtørstig - han liksom roper på offer og lar Jesus gjøre jobben."

Jeg har flere ganger blitt spurt om å forklare hva påsken egentlig forteller, og hva den betyr for meg. Påsken forteller at Gud elsker menneskene mer enn noe menneske kan gjøre. Den forteller at ondskaperen i oss og i verden er livstruende, og at bare Gud kunne gjøre noe med det. Den forteller meg at Gud og kjærligheten har det siste ord, selv om det ikke alltid virker sånn. At en guddommelig kjærlighet som ofret seg selv, spilte ondskaperen og døden sjakk matt.

For meg er det påsken som gjør Gud mest uforståelig og mest troverdig. Det er uforståelig at Gud måtte ty til noe så dramatisk som å la sin egen sønn dø på et kors. Det er uforståelig hvordan det betyr soning for alle våre synder.

Samtidig blir Gud troverdig når Bibelen våger å gi oss et så annerledes, rart og sammensatt gudsbilde: Maktens og avmaktens Gud. Lidelsens og seierens Gud. En Gud som bokstavelig talt svettet blod av bare angst og stress den natten i Getsemane - så tynt var Gud.

Jesus døde på korset for oss. Og sto opp igjen. Klarer vi å forkynde det på en måte som plaserer det mitt i vårt eget liv, og i tilhørernes? Som berører? Som skaper handling? Det kan lett bli for fjernt. Riktig, men livløst. Eller det kan bli en måte å holde mennesker nede og på plass på, som bare gir skyldfølelse. «De kristne er de ydmykes elite», skrev en forfatter, - «jeg vet ikke om jeg orker å bli så liten.»

Men korset er jo i den kristne tro først og fremst kjærlighets tegn. Jesus krøp selv til korset. For å dø. Også jeg må krype til korset - for å dø litt, men mest for å leve. Det handler om å få bøye kne hos en Gud som er så stor at han er verdt å tilbe. En som elsker meg så høyt at han tåler hele sannheten om mitt liv, på godt og vondt. En som har ofret seg selv og i det kan tilgi meg alt og utfordre meg til alt. En som holder meg fast i spennet mellom storhet og litenhet.

Dette blir store ord, men det er stort.

(I Esekiel 37 finnes det en fantastisk beskrivelse av Guds livgivende kraft. Den hører vel til en annen dag i kirkeåret, men jeg må alltid lese den i påsken. Den handler om de døde, tørre ben. Guds ord gir de tørre, døde ben knokler, sener, kjøtt og hud - og Guds livspust gir dem liv, reiser dem opp, "og se de ble stående, og det var en mektig hær". Påsken gir håp til tørre, døde ben. Og tørre, døde hjerter. Og feberhet verden. Gud er full av liv og har vunnet over døden. Med den tomme grav i ryggen kan vi gå ut og og rope høyt om synden og nåden, og kjempe for en bedre verden, uten å miste motet og håpet.)

Vi prester må bare gjøre det vi kan, for at de som ikke er der i påsken, går glipp av noe.

For meg er det påsken som gjør Gud mest uforståelig og mest troverdig

SUNNIVA GYLVER
sunniva@gylver.no

Redaksjonen beklager forsinket utsendelse.

Grunnet hendelser som verken redaksjonen, trykkeriet eller posten har vært herrer over, er LK nr. 6/08 blitt forsinket i produksjonen og kommer derfor også forsinket ut til våre lesere. Vi beklager det inntrufne og vil på det hjerteligste takke Tøyen Trykk AS v/Snorre Sandlie og hans medarbeidere for sporty innsats for å få bladet ut så raskt som det overhodet har vært mulig. Vi vil også takke Johannes Hvaal Solberg som på usedvanlig kort varsel leverte en artikkel vi håper leserne vil finne interessant. Første del av Solbergs artikkel trykkes i dette nummeret. Andre del kommer i nr. 7.

Kristentro og postmodernitet

AV JOHANNES SOLBERG, PREST

I denne artikkelen ønsker jeg å fokusere på noen av betingelsene for å drive teologi i en postmoderne kulturkontekst. Jeg vil argumentere for at den epistemologiske krise postmodernismen skaper for de ulike faglige disipliner, vil kunne finne sin løsning i kristologien slik den aktualiseres i den eukaristiske handling.

Diagnose - den postmoderne krise

Postmodernismen avviser modernismens "store fortellinger" - metanarrativer¹ - ved å gjøre gjeldende at drømmen om en fornufts-basert virkelighetsforståelse utspringer av en sekulær og autonom metafysikk.² Tidligere tiders gudstro ble i moderniteten erstattet av troen på en rasjonell orden og struktur. Slike selvbegrunnede metanarrativer kan være troen på fremskrittet, enkeltmenneskets suverenitet, vitenskaplige forklaringer eller troen på det utopiske samfunn.

Den postmoderne filosofi påpeker problemet med å legitimere en rasjonelt begrunnet metafysikk med kriterier som er betinget av det rasjonelle paradigme selv. Det er ikke mulig

å vinne rasjonell objektiv erkjennelse fordi all erkjennelse innebærer en tolkning og en persepsjon av det man observerer. Erkjennelsen er altså betinget av konteksten. Enhver påberopelse av "objektivitet" og "universalitet" på et rasjonelt grunnlag er dermed uttrykk for et maktovergrep. Et metafysisk system kan derfor ikke fungere som objektiv garantist for "sannhet". Resultatet av dette er skepsis mot enhver påberopelse av absolutt sannhet og ethvert system som påberopes å være grunnlag for "sannhet" og "praksis".

I historisk perspektiv er den postmoderne kritikk og skepsis rettet mot opplysningstidens og modernismens store prosjekter. Idéhistoriens figuranter fra Descartes og Kant til Roussau, Hegel og Marx har i sine arbeider tatt sikte på å transcendere en helhet i tilværelsen ved å finne en absolutt og universell mening.³ Etter to verdenskriger, en betydelig utvikling av teknologi og media og en stadig mer komplisert og sammensatt virkelighet synes universelle teorier vanskelig å opprettholde. Virkeligheten oppfattes som fragmentert og uten mening utover "min egen" kontekst.

Når troen på "utopien" eller "naturtilstanden" (eller hva nå en fullkommen helhetlig tilstand kalles) som mål og fortolkningsgrunn oppgis faller også troen på en "objektiv" forståelse av virkeligheten. All forståelse er betinget av den konteksten man står i. Det finnes ingen måte å unnslippe tolkningen og de gitte betingelser for hvordan virkeligheten (og de enkelte fenomener) erfares.⁴

Teologiske konsekvenser

Teologien har ikke møtt utfordringene fra den postmoderne filosofi på en enhetlig måte. I overgangen mellom modernitet og postmodernitet har noen teologiske tilnærmelser fortsatt lagt vekten på å forsvare kristendommens sannheter med basis i modernitetens tenkemåter. De pietistiske og liberale teologiske tradisjoner forsøkte å forsvare kristendommen ved å legge vekten på det indre og den religiøse følelse. Teologien ble forvist til en "sfære" der man kunne fritas for modernismens kritikk. Innenfor et slikt paradigme blir den troende en apologet på modernitetens premisser. Det paradoksale er likevel at en slik apologi kun gjenspeiler en pluralistisk og fragmentert virkelighet fordi kristendommens sannhet legitimeres i det at den ikke rammes av kritikken fra modernismens universelle teorier (for eksempel naturvitenskapen), og/eller at dette forsvar for troen er rasjonelt og logisk å forstå.

På den andre siden har man i slutten av forrige århundre (fra ca 1970) sett forsøk på å forstå kristendom og teologi på det sekulære samfunns premisser. Det sekulære samfunn på denne tiden kan knapt betegnes som postmoderne, men må heller forstås som en overgangsperiode. Man holder fast på en typisk moderne individualisme og rasjonalitet samtidig som man antar en postmoderne forståelse i forhold til meningskonstruksjon. Dette kan føre til en relativistisk virkelighetsforståelse. Samtidskulturen er dermed mer å forstå som en "vulgær" utgave av postmoderniteten, som låner sine premisser fra modernitetens filosofi og postmodernitetens filosofi etter som det passer for individet og i situasjonen. Konsekvensen er en subjektorientert religiøsitet som bryter ut av metanarrativene. En teologisk tenkemåte innenfor slike rammer vil innse

at "alt er tolkning", men på samme tid avvise at tolkningen er gitt i en kontekst og et fellesskap. Dette fellesskapet må i teologisk sammenheng forstås som Kirkens fellesskap av troende.

Alternativet til en slik sekularisering av kristendommen må være en kristning av postmoderniteten. Kirken har alltid søkt å kristne kulturen på ethvert sted der det drives misjon. Kirken står nå ovenfor en stor utfordring når den skal tale forståelig i en postmoderne kultur. Hvis en kristning skal være mulig er det naturlig å spørre om det finnes anliggender i det postmoderne som korresponderer med Kirkens tro. Etter min mening kan et slikt spørsmål bare besvares gjennom kristologien, siden Gud selv ble *ett* menneske i *én* gitt historisk og *én* gitt kulturell kontekst.

Resten av artikkelen kommer i neste nummer.

¹ Lyotard, J.-F., *The postmodern condition: A report on knowledge*. Overs. Bennington, G., og Massumi, B., Manchester U.P., Manchester, 1984, xxiv.

² En autonom metafysikk utspringer av en flat ontologisk struktur slik der man ikke skiller mellom *esse* og *ens commune*. Gud ble innordnet væren - begrepet. Det ontologiske vendepunkt, som også er grunnlag for modernismens "metafysikk", kan spores tilbake til Duns Scotus nominalisme i høy-middelalderen. Dette vil jeg komme tilbake til i en senere artikkel.

³ Hart, D.B., *The beauty of the infinite*, Cambridge UK, Eerdmans, 2003, s. 8

⁴ Se Derrida, J., *Of Grammatology*, trans. Spivak, G., Baltimore, John Hopkins University press, 1976. Her fremsetter Derrida påstanden om at "der er ingenting utenfor teksten" (s. 158), som viser til det umulige å anta en "ren" fortolkning av virkeligheten. Verden er å anse som en tekst, som må dekonstrueres og tolkes - resultatet av dekonstruksjonen avhenger selvfølgelig av tolkerens kontekst.

Bakenfor Lærenemnda?

AV PER LØNNING

Skal en fortsatt kirkelig homosamtale ha mulighet for å føre partene nærmere hverandre, må det være forutsetning nr. 1 at det teologisk-faglig ikke rokkes ved det som en samstemt Lærenemnd står felles om. Så lite enn målforskjellen 10-10 åpner for noen samforenet løsning, er det av betydning for en videre klargjøring at nemnda nådde såpass langt i å avfotografere premisskløften mellom partene. Især at den dermed såpass samstemmig gjør dengangsintensjonen hos de bibelske forfattere klar. Dermed skulle det definitivt være gjort opp med en rekke hypoteser (flere av dem forfektet med glød også av innsendere i LK) om at især Paulus skulle stå for et mindre avgjort nei til homopraksis, enn det en samforenet kristenhet opp til våre dager har hørt ham si med egne ord.

"De tre tekstene i Det nye testamente som direkte omtaler homoseksuelle handlinger, finnes alle i den paulinske brev-samling og er i sin ordlyd klart avvisende. De språklige uklarheter som ennå måtte finnes, gir ikke grunnlag for noen annen konklusjon. I samsvar med jødiske tekster fra samme tid, representerer disse paulinske tekstene en forståelsesramme der differensieringen mellom mann og kvinne slik den er gitt i skapelsen, innebar at homoseksuelle handlinger og begjær var å forstå som brudd med Guds skapervilje, og som symptom på frafall og avgudsdyrkelse." (Innstillingen: Skriftforståelse og skriftbruk..., s. 59.)

Fruktbar samtale vil i fremtiden vanskelig kunne føres dersom ikke denne enstemmige nemndforståelsen blir lagt til grunn. Det eneste tenkbare alternativ måtte være at en debattant viste seg i stand til saklig å gjendrive den. Bare å endefram overse den kan man i hvert fall ikke.

Det føles på denne bakgrunn noe underlig å lese min gamle venn Carl W. Krohn-Hansens innlegg "Villedende bruk av Rom. 1,18-27 i homofilstriden". Av denne Paulus-teksten leser han med rette ut vesentlige ting om kristendom og etikk, om rekkevidden av et fellesmenneskelig syndeforderv og om faren når et menneske bruker egen "korrekte" livsførsel som autorisasjon og dermed setter seg til doms over dem som mangler samme sertifikat. At dette motiv i høy grad preger apostelens regnestykke, er der ingen grunn til å strides om.

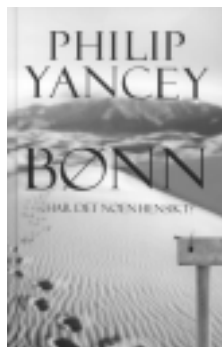
Det hender imidlertid at ikke minst den kristne bibelutlegger tvinges til å tenke to tanker på én gang. Av den kjensgjerning at ikke ett menneske --- minst av alt jeg selv --- har noe ufeilbarhetens frikort å vifte med for Guds domstol, følger ikke at vi som kirke kan eller skal avskrive de praktiske konsekvenser av kristen skapertro og underslå ulikheten mellom rett og urett handling. Mye av dagens teologi sparker ben under seg selv ved å innskrenke en normativ skapervilje til handlingsmønstre umiddelbart utledet av et moder-nistisk skamhogd diskrimineringsbegrep. Prinsipielle slagord formuleres --- for i praksis

å reserveres dagens medietvalgte spørsmålsbukett. Men som slike slagord har de ingen logisk tyngde om de ikke tåler konfrontasjon med motspørsmålet: Er du beredt til å trekke enhver konsekvens av egne ord i et hvilket som helst livssynsspørsmål, slik du nå gjør når du nå er ute og demonstrerer din vilje til prinsippfast slagkraft? Skal kristen avvisning av moralisme og dømmesyke på prinsipielt grunnlag avbleke Paulus' "meninger" om homohandlinger i Rom 1, da vil den samtidig rive grunnen bort under bibelske forfatters "standpunkter" i

etiske konflikter overhodet. Så hvis vi er parat til det...

Jeg har ment, og mener fortsatt, at vi ved å ta de siterte lærenemndord på alvor og ta dem med i grunnlaget for vår videre kirkelige samtale, i det minst kan spare oss for en hel del omveier og utenomsnakk, slik vi har måttet slite med dem de siste femten årene. Det kan være en grense for hva hyllest vi skylder Lærenemnda, men vi har i det minste ikke råd til å falle den i ryggen.

Nyhet fra Luther Forlag

Philip Yancey
BØNN
Har det noe hensikt?

Fungerer bønn? Eller for å si det mer personlig: Fungerer bønnen slik vi mener den burde? Hva kan vi egentlig forvente når vi ber?

I sin sterkeste bok siden *Nådens gåte* trenger Philip Yancey helt inn i selve hjerterytmen - den mest grunnleggende, utfordrende, forunderlige og givende delen - i vårt forhold til Gud.

Forfatteren ser nærmere på de spørsmålene mange av oss bærer på når det gjelder bønn, men som få av oss vet hvordan vi skal sette ord på.

Kr 328,-

Luther Forlag

Besøk oss på: www.lutherforlag.no

Dette er en bok som gir deg et solid grunnlag for å forstå og utøve kristen sjelesorg!

Anders Bergem
"SOM EPLER AV GULL..."
EN BOK OM KRISTEN SJELESORG
Bind I: Sjelesorgens prinsipielle grunnlag og egenart
348 sider Kr. 348,-
Kjøp den i bokhandelen eller på www.kolofon.com

KOLOFON

SØNDAGSTEKSTEN

Dag Øivind Østereng og Astrid Sætrang Morvik

5. søndag etter påske

27. april 2008

Prekentekest: Matt 6,6-13

Lesetekster: Dan 6,4-12; Rom 8,24-28

Til dagen

Den oppstandne Jesus Kristus sa til Maria Magdalena: "[...] gå til mine søsken og si til dem at jeg stiger opp til ham som er min Far og Far for dere, min Gud og deres Gud" (Joh 20,17b). Etter oppstandelsen understreker Jesus søskenfelleskapet med ham, og det søskenfelleskapet vi har med hverandre. I samfunn med Kristus er Gud vår Far.

På terskelen til Kristi himmelfartsdag og i lys av påskens hendelse kalles vi denne søndagen inn i felles bønn til Gud som vår Far. Vi vender oss mot Faderens trone i himmelen, der den oppstandne Kristus snart skal sette seg som vår bær.

Epistelteksten for første rekke synes jeg gir oss en presis overskrift over dagens karakter når det heter: *"Derfor bøyer jeg mine knær for Far, han som har gitt navn til alt som kalles far i himmel og på jord"* (Ef 3,14f). 5. søndag etter påske bøyer vi sammen våre knær for Faderen. Men denne søndagen er ikke knefallet botens knefall, men tilbødselsens knefall, troens knefall, takknemlighetens knefall, bønnens lovprisende knefall.

Til teksten

Når det gjelder de språklige kommentarene til Fadervår, kan det skrives svært mye. Vi må begrense oss, og derfor vil jeg avgrense min kommentar til ett enkelt sted i bønningen. Det gjelder bønningen: *"La viljen din skje på jorden slik som i himmelen"* (v. 10b).

Bønnens innhold er kort og godt at Guds vilje må skje. Personlig liker jeg 1930-oversettelsen av denne bønningen, der det heter: *"Skje din vilje, som i himmelen, så og på jorden."* Denne oversettelsen er den som (fremdeles) best gjengir grunnteksten på norsk.

Hvordan skal vi forstå siste ledd: *"hås en ouranâ kai epi gæs?"* Hvilken betydning har ordene "himmel" og "jord" i denne sammenheng? Det er i denne sammenheng to lese-måter som begge lar seg forsvare, men jeg har kun sans for den siste.

For det første kan "himmel" og "jord" her stå som motsetninger i den forstand at himmelen er det stedet der Guds vilje skjer, mens jorden er det stedet vi ber om at Guds vilje må skje. Da blir bønningen en bønn om at det perfekte i himmelen (der Guds vilje skjer) må kopieres på jorden (der også andre krefter enn Guds vilje trenger seg gjennom). "Himmel" og "jord" blir da stående som uttrykk for en dualistisk tenkemåte, som motpoler.

Konjunksjonen *"hås"* (som/slik som) kan

synes å understøtte denne lese måten, men jeg tror betydningen av denne konjunksjonen skal nedtones. At den tidlige kirke også kjente behov for å nedtone denne konjunksjonen har vi bevitnelser om fra en del tidlige og sentrale tekstvitner der konjunksjonen er utelatt fullstendig. At partikkelen "hås" opprinnelig hører med til de best bevitnede tekstene er allikevel utvilsomt.

Den andre lese måten ser "himmel" og "jord" som uttrykk for en helhet, ikke dualistisk. "Himmel" og "jord" står som *pars pro toto* for hele universet, slik vi kjenner det fra skapelsesberetningen. Da blir bønnen en bønn om at Guds vilje må skje over alt, i hele universet. Jeg tror dette er den presise meningen med bønnen, og 1930-oversettelsen "... som i himmelen så og på jorden" lar seg lese slik. Denne lese måten er derimot vanskelig med den nye oversettelsen "... på jorden slik som i himmelen." 1978/85-oversettelsen ligger her et sted i mellom disse to med ordene "... på jorden som i himmelen."

På en dag der bønnen adresserer seg til Guds universelle farskap, og i en tid av kirkeåret der vi venter at Kristus skal sette seg ved Faderens høyre hånd som *pantokrator* (med all makt i himmel og på jord), synes jeg det er underlig om vi skulle lese bønnen dualistisk. Det ville også passe dårlig med første rekkes episteltekst som understreker "... han som har gitt navn til alt som kalles far i himmel og på jord." - Nei, vi ber om at Guds vilje må gjennomstrømme alt, "himmel" og "jord." I virkeligheten er dette like mye en bekjennelse som det er en bønn. Fadervårets bønn med ordene "... som i himmelen, så og på jorden" er en perfekt oppladning til Kristi himmelfart, og en mektig bekjennelse til Faderen, som i Jesus Kristus har fullbrakt sin gerning på jorden.

Til prekenen

Generelt

Med Fadervår på prekestolen bør vi være ekstra nøye med konsentrasjonen omkring det vi vil formidle. Poengene står i kø; derfor må vi velge hva vi vil si. Det betyr at vi også må velge bort en lang rekke poeng vi ikke kan komme inn på. En parafraserende gjennomgang av bønnen er ikke å anbefale. Det kan sikkert by på mange

gode enkeltpoeng, men som predikanter bør vi ville noe med prekenen, utover det å strø en rekke oppbyggelige poenger over menighetene. Vi bør derfor finne et fokuseringspunkt som blir vårt budskap denne dagen.

Det som eventuelt kan forsvare en gjennomgang av bønnen i sin helhet, er om man velger å ha gudstjenesten som en temagudstjeneste der Fadervår legges fram for menigheten i bibeltimens eller foredragets form. Her er det mulig å ta utgangspunkt i at vi har fått en ny oversettelse, og peke på forskjellene mellom den nye og de gamle oversettelsene. Vi kan rett og slett endervise menighetene om betydningen av endringene. Slik kan vi jo få brukt vår kompetanse som eksegeter mer direkte i en gudstjenestesammenheng.

Sist Fadervår var prekentekst, sendte Bibelselskapet ut et solid ressursmateriale til alle landets menigheter. Poenget var å belyse budskapet i bønnen og samtidig kaste lys over de endringene som er gjort med denne teksten i Bibelselskapets nye oversettelse av NT. For dem som har tatt vare på dette materialet, kan det være nyttig å hente det fram på nytt.

Som øvrig inspirasjonsmateriale vil jeg anbefale pave Benedikt XVI sin gjennomgang av denne bønnen i boken Jesus fra Nasaret.

Spesielt

Denne søndagen vil jeg anbefale en form for lærepreken. Jeg vil rette fokuset mot Fadervår som *kirkens bønn*. Bønnen har en allmenn karakter i det inkluderende pronomenet "vår." Her ligger fellesskapssiden klart uttrykt i bønnen. Selv om bønnen kan bes individuelt, kan den aldri bes individualistisk. Da må vi i så fall omformulere bønnen til noe annet. Den er i sin form og ordlyd kirkens kollektive bønn.

Det som samler kirken til ett er det som vi kan si sammen - "Vår Far" eller "Vi tror." Slik vitner Fadervår om det som samler oss som kirke. Og for å understreke bønnens universelle, katolske, allmenne, kollektive karakter vil jeg fokusere på Fadervåret som fellesskapets bønn.

Gjennom Fadervår slutter vi oss som enkeltmennesker og som menighet inn i den bønnen som ustanselig stiger opp til Faderen fra hele hans disippelskare verden rundt. Og når vi

er samlet som menighet, blir bønner en bekjennelse av den lokale menighet som et søskenfelleskap, stedet der vi sammen kan si - *Fader vår!* Slik skal bønner motvirke splittelse og fremskynde arbeidet for kristen enhet.

Som kirke og som menighet vender vi oss alltid mot Faderen. Jesus har ikke lært oss å be til ham, men til Faderen. Det er adressen for bønn, slik Jesus har lært oss. Med sin død og oppstandelse har Jesus åpnet opp muligheten for barnekårets Abba-rop. Kristen bønn er derfor en bønn til Faderen, ved Sønnen, i Ånden.

Fadervårets karakter av fellesskapsbønn vitner også om kirkens kall til å virkeliggjøre bønner gjennom menighetens liv. Navnet som skal helliges, riket som skal komme, viljen som skal skje, det daglige brød, forlatelse for skyld - har menigheten delaktighet i dette? - Ja, det er jo nettopp kirkens oppdrag! Gjennom kirken skal Guds navn helliges, hans rike komme og hans vilje råde. Dette er jo et kall til kirken der vi selv må dras inn i helligjørelsen, tjenesten med evangeliet, og fremme Guds gode vilje i eget liv og i verden. Ved å be lukkes vi inn i bønner, og kallet blir vårt. Kirkeårmessig kan dette også være et homiletisk poeng i å peke på overgangen fra påsketid til himmelfart og pinse. Tiden etter pinse kaller kirken til misjon, og til å virkeliggjøre bønner. Slik sett kunne ikke Fadervår vært bedre plassert i kirkeåret, for den samler opp i seg Guds gjerning i Kristus (advent - pinse) og kaller oss til å virkeliggjøre hans vilje gjennom kirkens misjon (treenighetstiden).

Bønner er en overgivelse til og et knefall for Gud. I fellesskapet henter vi alt fra Gud, og vi deler det vi har fått av Gud med hverandre. Derfor er bønner om *få* vårt daglig brød også en bønn om å *dele* vårt daglige brød. Og bønner om forlatelse for syndene, slik vi ber Gud om, det må virkeliggjøres slik at vi også forlater våre skyldnere.

Til gudstjenesten

Bruk festseriens melodier og utvidet gloria. Mitt salmeforslag vil ha frem tilbedelsen, bønner, allmakten, gleden som fyller denne tiden av kirkeåret. Et sentralt stikkord i episteltaksten er håp. Det kan gjerne gjenspeiles i

salmen før prekenen. Liturgisk kan Fadervår brukes flere ganger i gudstjenesten.

Inngangssalme

187 Deg være ære

Bibelsk salme

922 Ditt rike står gjennom alle slekter eller hovedsalme

274 Himlens konge vil vi prise

Før preken

372 Guds kyrkjefolk syng

Etter preken

293 vt-2, 7 Kor herleg, Gud, å prise deg

Offertoriesalme

108* Vi til ditt altarbord ber fram

Under nattverd

634 Lat kvar jordisk skapning teia

Slutningssalme

505 Jesus skal rå så vidt som sol

* Salmer 1997

DAG ØVIND ØSTERENG
Sokneprest i Ulvik

Kristi himmelfartsdag

1. mai 2008

Prekentekest: * T Hebr 2,5-9

Sal 110,1-4; Apg 1,1-11

Til dagen

Arbeidernes internasjonale dag faller i år sammen med Kristi himmelfartsdag. Hva er størst, hva er viktigst? Her gjelder det å kontekstualisere så godt man kan. Dersom man ikke har tradisjon for å feire 1. mai med gudstjeneste der du gjør tjeneste, er det likevel riktig å trekke noen linjer til denne merkedagen som i alle fall i *mediene* får langt større oppmerksomhet enn at Jesus på samme dag, 40 dager etter påske, valgte å forlate disiplene sine. Selv om Jesus "hadde dagen først", tror jeg ikke han har noe i mot å gi litt oppmerksomhet til dem som trenger vår solidaritet også. Det har han vel alltid gjort? Og dersom det finnes sterke tradisjoner der du bor, for at arbeiderbevegelsen starter dagen med gudstjeneste - hvilken flott tradisjon! - så er det klart de som møter opp i kirken gjerne hører om Jesus og hvordan han lovet å disiplinere kraft fra det høye. Her kan man neppe trå feil.

Tekstene

Det er forfatteren av Lukas' evangelium og Apostlenes gjerninger som er opphavet til tradisjonen om Kristi himmelfart. Verken Johannes, Markus eller Matteus nevner hendelsen på veien til Betania. Teksten fra Apg utbroderer samme hendelse som refereres i Lukas 24. Den gir dermed den beste forklaring for tradisjonen at dagen faller 40 dager etter påske (og 10 dager før pinse), og for det særegne evangeliet for dagen, nemlig *løftet om kraften fra Den hellige ånd, og oppdraget om å være vitner for Jesus fra Jerusalem og like til jordens ender*.

Howdan belyses dette evangeliet gjennom Salme 110,1-4? Som kristne tolker vi salmen som en profeti om Kristus. Dermed leser vi at

- Kristus skal herske over alle, både fiender og hans eget folk.
- Kongsstaven som symbolet på makt, skal utgå fra Sion (Jerusalem).
- Kristus skal være prest til evig tid på *Melkisedeks vis*.

Foreløpig slår vi fast at *kraft* og makt forutsies også i salmen, og at *retningen* går fra Jerusalem og ut til hele verden, slik Apg også understreker.

Howdan kobles dette til teksten fra Hebreerbrevet?

For det første: *Melkisedek* brukes typologisk i Hebreerbrevet med henvisning nettopp til Salme 110,4 (Hebr 5,6). Les kapittel 4,14-10,18 for å se hvordan temaet med Jesus som øversteprest etter Melkisedeks forbilde utvikles. Melkisedek var en mektig prest, men ikke av Levi stamme. Han levde jo lenge før Levi (7,iff). Likevel kunne han formidle velsignelsen til stamfaren Abraham. På samme måte er Jesus forut for alt: Han deltok jo i skapelsen (1,2). Hans offer er også overlegent prestenes offer, siden han selv er både syndfri og Guds sønn. Dette er et hovedtema i Hebreerbrevet. Det synes som et adressaten til dette skriftet (muligens skrevet til kristne i Roma mellom år 60 og 90) er preget av åndelig usikkerhet og tretthet, og at forfatterens (Apollos?) intensjon er å revitalisere deres tro, blant annet ved å klargjøre Jesu døds betydning i forhold til de gammeltestamentlige forskrifter om offer og rennelse (Hvalvik/Stordalen, Den store fortellingen, 1999: 344).

For det andre: Det er lett å se sammenhengen mellom Salme 110,1-4 og Hebr 2,5-9 i tematikken: At alt skal underlegges Jesus; *Du har kronet ham med herlighet og ære, alt har du lagt under hans føtter*. (Dette er Hebreerbrevets kristologiske tolkning av Salme 8).

Problemet i alt dette er at denne profetien *ennå ikke* er oppfylt! Dette er spenningspunktet og paradokset i dagens evangelium. "Ennå kan vi ikke se at alt er lagt under ham" (v.8). Seier og kraft proklameres, men det eneste man virkelig ser, er en mann som lider en ussel død.

Tro som håper alt

- noen tankestreker til en preken

Sett med troens øye er dette imidlertid ingen nedtur: Det er jo gjennom lidelse og død han krones med herlighet og ære (2,9) og gjør ende på ham som hersker ved døden, nemlig djevelen (2,14).

Men adressaten til hebreerbrevet tviler på Jesus; at hans død faktisk har noe å bety. De har

forlest seg på GT (og de fascinerende offer-ritualene der?). I vår tid er neppe lesning av GT grunnen til at mange ikke har interesse av Jesu død. Man finner det grotesk at Gud skulle kreve et blodig menneskeoffer for å kunne tilgi synd. Tanken at blod må til for å rense fra synd, var imidlertid en nødvendighet i jødiske og kristen tro og helt i samsvar med den kulten som var praktisert siden Moses (9,11ff). I Hebreerbrevet argumenteres det helt logisk med at Jesu offer - fordi det var mye bedre enn ofringene i den gamle pakt - ikke bare renser, men *utsletter* synden (9,26). Når Hebreerbrevets forfatter omtaler Jesu død, er den altså langt fra å være en grotesk menneskeofring iscenesatt av Gud. Her omtales tvert imot Jesus som den som aktivt handler idet han som prest *bærer fram et offer*. Fra alteret stiger han direkte opp til tronen, til Guds høyre hånd som konge (10,12) - med fiendene som en skammel under føttene. Suverent utsletter han all den synd som hans forgjengere, prestene i den gamle pakt, har båret fram offer for i år etter år uten å oppnå annet enn å minne folket på deres synder (10,3). Nå, gjennom Jesu offer, sluttet en ny pakt som innebærer tilgivelse. Den overflødiggjør alle nye offer (10,18). Dermed kan vi si at Jesu død i motsetning til andres død, var meningsfull, at Jesus ga livet frivillig, og at han på den måten tok innersvingen på djevelen fordi djevelen hersker ved døden. Med andre ord; når Jesus frivillig går i døden, mister djevelen sitt viktigste våpen og er beseiret. Hebreerbrevets forfatter kan dermed med full rett tolke Jesu død som et offer, men om det er et offer som *kreves av Gud* for å oppnå renselse etter gammeltestamentlig offerkult, eller det er en *heltedåd av Jesus å ofre livet* i kampen mot djevelen - dét har visst ikke forfatteren bestemt seg for! Dette får være Langfredagens diskusjon, men på 1. mai går det kanskje an å hentyde at det å måtte ofre noe for å vinne en seier, ikke er en ukjent tanke for den bevegelse som i sin ytterlighet har krevd *væpna revolusjon!*

Historien skrives av seierherrene, heter det, men det er vanskelig å se Jesus som en seierherre der han lider seg til døde på korset. Det er enda vanskeligere å se de tusener av kristne martyrer som seierherrer. Det må ligge mye trassig tro til grunn når man likevel får seg til å skrive om ære og herlighet i den sammenheng.

På 1. mai er det arbeiderbevegelsen i dens ulike fasetter som beretter historien. Det er en historie om urett og undertrykkelse. Har arbeiderbevegelsen vunnet sin kamp? I Norge, ja. I resten av verden, neppe. Det gjenstår svært mye på at verden skal bli rettferdig og preget av frihet, likhet og brorskap. Likevel feirer man, men feiringen er like mye kamp som triumf. Om seieren ikke er vunnet, skulle man derfor slutte å feire samholdet og troen på seier? Og om seieren delvis er vunnet, skulle man av den grunn slutte å kjempe for alle som ennå må tåle urett? Arbeiderbevegelsens kamp har dermed likhetspunkter med de kristnes tro når man ikke ser håpet oppfylt, men likevel feirer Kristi seier over døden og troen på at én dag skal hvert kne bøye seg... Et annet (for-smedelig) likhetspunkt her til lands, er jo at oppslutningen om kirkens gudstjenestefeiring på en høytidsdag som Kristi himmelfart, kan være like ynkelig som oppslutningen om arbeiderbevegelsens 1. mai tog. Har vi mistet gleden? Eller er det ingenting å kjempe for lenger?

På Arbeiderpartiets hjemmeside leser vi følgende: "Feiringen av 1. mai har lange tradisjoner i Norge. Det er den dagen i året da vi skal vise styrke, da vi skal mobilisere for internasjonal solidaritet. Helt fra 1890 har dette vært arbeiderbevegelsens dag(...) Aldri tidligere hadde arbeidere over hele Europa samlet seg på samme dag til en *mønstring for felles krav*(...) For den norske arbeiderbevegelsen har feiringa av dagen vært *viktig både for profilen utad, men også for samhold i egne rekker*." (Mine uthevninger)

De røde flagg vaier i 1. mai-togene, og det norske flagget vaier fra alle flaggstenger. Fortsatt har dagen sine forkjempere - som den kristne troen har det. Det norske flagget kan brukes som en visualisering til prekenens budskap - at også Kristus måtte ofre livet for å vinne en seier som kommer alle til gode når vi stiller oss under korset. Det er ingen grunn til å senke flagget til halv stang, for selv om vi ennå ikke ser håpet oppfylt, bærer det korsmerkede flagget bud om en tro som håper alt. Og som Arbeiderbevegelsen fortsatt må mobiliserer til internasjonal solidaritet, trenger Kristus sine folk som aldri før, mennesker som vil følge ham, tjene ham og tro ham, slik

salmen profeterer: *Ditt folk møter villig fram den dagen du mønstrer din hær.*

I hellig skrud kommer din ungdom til deg som dugg ut av morgenrødens skjød.

Visjonen er sterk, og på 1. mai og Kristi himmelfartsdag skal vi fylke oss under merket til Ham som allerede har vunnet over døden for alle. I ham har vi kraften som når til verdens ender.

Salmer

Er det kamp, er det mobilisering, er det Kristus som triumferer, er det bønn om kraft; vi velger blant følgende salmer: NoS 430: Kristus,

konge, du regjerer - vers 1 understreker glimrende det meste av det som er sagt over. NoS 202, 203 og 234 står også godt til budskapet. Fra kapittelet om misjon passer NoS 505, 506, 514 og 518. NoS 535 er som en meditasjon over troen som håper alt. Ved nattverd anbefales NoS 651.

ASTRID SÆTRANG MORVIK
Sokneprest i Grua/Harestua menighet

Nyhet fra Luther Forlag

Jan Ranterud

HVA I ALL VERDEN?

Mange spørsmål til de bibelske skapelsesberetningene, noen mulige og umulige svar, og enda flere spørsmål

En tankevekkende og lærerik gjennomgang av bibelens skapelsesfortellinger, der humoren aldri er langt unna! Forfatteren stiller blant annet følgende spørsmål:

- Hvorfor ble dette skrevet?
- Er det sant?
- Går det an å tro at verden ble til i løpet av en uke for ca. seks tusen år siden?
- Hvorfor kommer lyset og døgnet før solen?
- Hvordan kunne det være gress og planter før solen skinte?
- Hvorfor er skapelsen beskrevet så forskjellig i første og andre kapittel?
- Hvor lenge var Adam og Eva i Edens hage?
- Hvem var egentlig slangen?
- Hvorfor døde ikke Adam og Eva den dagen Gud hadde sagt de skulle dø?

Kr 148,-

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

SØKERE

Hamar bispedømme

Følgende har søkt embetet som prost i Ringsaker prosti i Hamar bispedømme. Det er 3 søkere til embetet.

Christensen, Gerd Th., Sokneprest i Brøttum, Brøttum, f. 1956

Gillebo, Ole Amund, Sokneprest i Ringsaker, Moelv, f. 1944

Theimann, Brit Karin, Sokneprest i Orkdal prosti (Hemne, Heim, Vinje og Snillfjord), Kyrksæterøra, f. 1955

Følgende har søkt embetet som prost i Solør prosti i Hamar bispedømme. Det er 2 søkere til embetet.

Mann, f. 1956

Theimann, Brit Karin, Sokneprest i Orkdal prosti (Hemne, Heim, Vinje og Snillfjord), Kyrksæterøra, f. 1955

LEDIGE STILLINGER

Agder og Telemark bispedømme

Kapellanstilling i Kristiansand domprosti i Agder og Telemark bispedømme med Lund sokn som tjenestested.

Stillingen som kapellan i domprostiet med Lund sokn som tjenestested og Oddernes sokn som utvidet tjenesteområde er ledig.

Menigheten har to prester, diakon, kantor, menighetspedagog, ungdomsarbeider, kirke-tjener, rengjørere og daglig leder. En del av stillingene er helt eller delvis finansiert av menigheten.

Bydelen Lund i Kristiansand er et forholdsvis lite område som ligger på østsiden av Otra og har i underkant av 7000 innbyggere. En stor del av boligmassen er blokker som ble bygd på 50-tallet. Dette gjør at bydelen har mange eldre mennesker, men yngre familier med barn flytter også inn i området. Siden leilighetene er små etter dagens standard blir det en del gjennomtrekk fordi mange barnefamilier etter hvert flytter videre til større boliger. Med sin sentrumsnære beliggenhet er Lund en bydel der mange gjerne vil bo. Det er gode bade-plasser i nærområdet og flott turterreng i gang-avstand.

Lund kirke er en arbeidskirke fra 1987. Kirke-rommet er lyst, inkluderende og fleksibelt.

Kirken har dessuten to menighetssaler, peise-stue, en gymsal og ungdomsloft. Kontorfløyen er også rommelig.

Lund menighet har et godt arbeid blant eldre mennesker, men har bevisst valgt også å satse på barn, unge og familier. Vi søker derfor etter en prest som har lyst til å jobbe med denne målgruppen. Det er viktig at han/hun er kontaktskapende, har god formidlingsevne og evner å inkludere unge familier i arbeidet. Kapellannen har hovedansvar for konfirmand-undervisningen i samarbeid med ungdomsarbeideren. Menigheten har to konfirmand-opplegg. Begge begynner i januar med konfirmasjon i august. De som ønsker det, kan få redusert antall timer i løpet av vårsemesteret ved å delta på en sommerleir.

Ved å legge all konfirmandundervisningen til vårsemesteret, er det mulighet for å legge inn annen undervisning/ledertrening i høstsemesteret.

Innenfor menighetens grenser er det to barneskoler og en ungdomsskole. Samarbeidet med skolene er meget godt.

Bydelen Lund har to store sykehjem og en rekke serviceleiligheter. Menighetens prester og diakon er med på gudstjenester og andakter der.

Lund menighet og Oddernes menighet er definert som en sone. Det innebærer at prestene utveksler gudstjenester og fordeler tjenesteutker. Det er mange begravelser innenfor sonen.

Det er et godt samarbeid om Alpha-kurs og bibelkurs på tvers av menighetsgrensene. Det samme gjelder et ledertreningsopplegg for fjorårskonfirmanter som kapellannen er sterkt involvert i.

Menighetens kirkekor rekrutterer også medlemmer fra begge menigheter.

Lund menighet eier og driver en barnehage i tilknytning til kirken. Barnehagen har utvidet kristen formålparagraf, og en gang i uka er en av kirkens medarbeidere med på morgensamling i barnehagen.

Menigheten har en aktiv søndagsskole, to barnekor, gutteklubb, KFUK-speidere og en ungdomsklubb. Det finnes også en gruppe for dem mellom 25 og 40 år, kalt "25+", og en for aldersgruppen 40 - 60, kalt "Midt i livet".

I forbindelse med bispevisitasen i november/desember ble menigheten utfordret på fire satsingsområders:

- Gudstjenestefornyelse
- Familiearbeid
- Rekruttering og oppfølging av frivillige medarbeidere
- Styrking av givertjenesten.

Dette er områder som menighetsråd og stab skal jobbe med i tiden som kommer.

En gang i måneden er det familiegudstjeneste/familiemesse der barnekorene deltar, og en gang i måneden legges søndagsgudstjenesten til ettermiddagen. I forbindelse med arbeidet med gudstjenesteutvikling er dette noe vi evaluerer og ønsker å jobbe videre med.

Det er boret/boplikt til stillingen. Boligen som stilles til disposisjon for kapellannen ligger i kort avstand fra kirken. Huset er oppført i 1920 og ombygget i 1980. I 1. etasje er det tre stuer, kjøkken, wc, vaskerom og vindfang. I 2. etasje er det fire soverom og 2 bad med wc. Boligen har også flere boder, kjeller og loft. Det er opparbeidet hage på ca. 1000 m².

Kvinner oppfordres til å søke.

Det blir stilt særlig krav til samlivsform i tråd med Arbeidsmiljøloven §13.3.3

Den som blir tilsatt må finne seg i :

- Endringer i tjenesteordning for menighetsprester og regler om lønnsforhold for geistlige tjenestemenn.
- Alle avgjørelser som måtte bli tatt med hensyn til tjenesten og tjenesteområde.

Stillingen lønnes som sokneprest, kode 0930, lønnstrinn 51 - 65.

Pensjonsinnskudd. Godtgjørelser etter gjeldende satser.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fåes ved henvendelse til Agder og Telemark bispedømmekontor tlf. 38105120 . til domprosten eller soknepresten i Lund.

Søknad med CV, referanser, kopi av vitnemål, attester og skjema for standardopplysninger ved søknad på prestestillinger i Agder og Telemark, må være sendt til Agder og Telemark bispedømmeråd, Postboks 208, 4662 Kristiansand, innen 04.04.08. Skjemaet ligger på www.kirken.no/agder under fagområde/personal, eller fås ved henvendelse til bispedømmekontoret.

Agder og Telemark bispedømme

100% stilling som ungdomsprest (50%) i en kombinasjonsstilling som prostiprest (50%) i Aust-Nedenes prosti i Agder og Telemark bispedømme.

Tvedestrand har ca 6000 innbyggere og er en hyggelig kommune å bo og arbeide i. Kommunen har full barnehagedekning og et aktivt kultur- og idrettsliv. En vakker skjærgård utgjør kommunens grense mot Skagerrak. Kommunen har 4 kirker, et gravkapell og 4 kirkegårder. Kirkekontoret ligger sentralt i Tvedestrand og er felles for kirkeverge/fellesrådstilsatte og prost/prest. Risøya ved Tvedestrand er stedet for den årlige Skjærgårds Music- & Mission Festival som samler tusenvis av ungdommer den første uka i juli. Prestetjenesten i Tvedestrand kommune består av sokneprest og prost. Det er kantor og organist i til sammen 1,3 stilling.

Du kan lese mer om Tvedestrand Kirkelige Fellesråd og de enkelte menighetene på www.tvedestrand.kirken.no og om Tvedestrand kommune på www.tvedestrand.kommune.no

Ungdomspreststillingen (50%) er nyopprettet for en prosjektperiode på 3 år. Det arbeides for å gjøre den til en fast stilling. Den lønnes i fellesskap av menighetsrådene i kommunen, Agder og Telemark bispedømme, og Tvedestrand kommune.

Vi ønsker en ungdomsprest som kan jobbe målrettet og oppsøkende mot ungdom i Tvedestrand kommune.

Arbeidsoppgaver: Oppfølging og ledertrening av konfirmanter, skape ny virksomhet som for eksempel KRIK-arbeid, og støtte eksisterende ungdomsarbeid.

Fokus vil være på ungdom i sentrum. Ungdomspresten skal vektlegge å hjelpe frem nye ledere og inspirere dem til å ta ansvar i ungdomsarbeidet.

Prostipreststillingen (50%) er innarbeidet. Den retter seg i hovedsak mot menighetene i Tvedestrand kommune, men prostipresten må også regne med å holde gudstjenester og utføre kirkelige handlinger andre steder i prostiet. Prostipresten har tjenesteuker etter avtale med prosten og er normalt i tjeneste to søndager/helger i måneden. Tjenesteordning for menighetsprest gjelder for stillingen.

Prostipresten er en viktig medarbeider også i konfirmantarbeidet og underviser konfir-

mantene i Tvedestrand (2007-2008: 15 konfirmanter, i hele kommunen 67 konfirmanter).

Konfirmantundervisningen følger to forskjellige opplegg:

- Pilegrimskonfirmasjon med hovedvekt på pilegrimstur til Trondheim en uke om sommeren med konfirmasjon i september
- Vanlig konfirmantundervisning med konfirmasjon i mai/juni

Ca halvparten av konfirmantene har valgt pilegrimskonfirmasjon.

Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Ungdomspresten/prostipresten vil ha prosten som sin nærmeste overordnede.

Det tilbys kontorplass på kirkekontoret. Arbeidsgiveransvaret ligger i Agder og Telemark bispedømmeråd og ansettelse skjer etter vedtak i Bispedømmerådet.

Det brukes bokmål i soknet, men søkere må bekrefte at de behersker begge målformer.

Det er ikke tjenestebolig til stillingen, men vi kan hjelpe til med å skaffe bolig.

Kvinner oppfordres til å søke.

Det blir stilt særlig krav til samlivsform i tråd med Arbeidsmiljøloven §13,3,3

Den som blir tilsatt må finne seg i :

- Endringer i tjenesteordning for menighetsprester og regler om lønnsforhold for geistlige tjenestemenn.
- Alle avgjørelser som måtte bli tatt med hensyn til tjenesten og tjenesteområde.

Stillingen lønnes som prostiprest, kode 1537, lønnstrinn 48 - 58.

Pensjonsinnskudd. Godtgjørelser etter gjeldende satser.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til Agder og Telemark bispedømmekontor tlf. 38105120 eller prosten i Aust-Nedenes tlf. 90535791

Søknad med CV, referanser, kopi av vitnemål, attester og skjema for standardopplysninger ved søknad på pretestillinger i Agder og Telemark, må være sendt til Agder og Telemark bispedømmeråd, Postboks 208, 4662 Kristiansand, med kopi til prosten i Aust-Nedenes, Tjennavn 35, 4900 Tvedestrand, eller på e-post prost@tvedestrand.kirken.no innen 04.04.08. Skjemaet ligger på www.kirken.no/agder under fagområde/personal, eller fås ved henvendelse til bispedømmekontoret.

Stavanger bispedømme

Kapellan i Stavanger domprosti med Stavanger domkirke sokn som særskilt arbeidsområde. Midlertidig stilling 2 år.

Kapellanen i Stavanger domprosti med Stavanger domkirke sokn som særskilt arbeidsområde er innvilget to års permisjon frem til 01. juni 2010. Vi har derfor ledig midlertidig stilling i denne permisjonstiden.

Stavanger domkirke sokn har 7200 mennesker i soknet. Av dem er 5300 medlemmer av Dnk. Soknet omfatter en del av sentrum og Eiganes - Våland bydel. Det pågår en stor utbygging av nye boliger i soknet, noe som innebærer en betydelig tilvekst i løpet av de nærmeste årene. I menigheten er det en barne-skole, en ungdomsskole og flere videregående skoler. Det er godt samarbeid mellom kirke og skole. Trosopplæringsplan er under utarbeidelse.

Menigheten er kjent for sin omfattende kor- og musikkvirksomhet med hele sju kor som deltar ved gudstjenester og konserter samt andre arrangementer, både i kirken og i Bethel.

Stavanger domkirkes sokn og nabosoknet St. Petri dekker til sammen den indre bykjernen i Stavanger. Her driver også Kirkens Bymisjon o.a. et omfattende diakonalt arbeid. De sentrale bymenighetene utfordres av å være inkluderende kirke også i møte med dem som søker bysentrum uten nødvendigvis å bo der. Dette gjelder særlig i møte med barn og unge, og den som tilsettes i denne ledige stillingen må ha evne og vilje til å være med å skape relevante møteplasser og fellesskap i bykjernen for disse gruppene.

Det er flere sykehjem og omsorgsboliger i menigheten. Disse har regelmessig besøk av menighetens prester og diakon.

Gudstjenestene i Stavanger domkirke har en rik liturgisk profil og er preget av kirkens store musikkvirksomhet. Det legges ned et stort felles arbeid i forbindelse med gudstjenester og i videreutvikling av disse. Høymessen er godt besøkt.

I tillegg gjennomføres to ukentlige messer samt en del andre spesielle gudstjenester i løpet av året.

Konsertvirksomheten i Stavanger domkirke er allsidig og omfattende.

I tillegg til den vakre middelalderkirken med tilstøtende kapell (Bispekapellet), har menigheten kontorer og lokaler i menighetshuset Bethel.

Staben i Stavanger domkirke består av domprost, sokneprest, kapellan, to kantorer, soknediakon, kirketjener og daglig leder i fulle stillinger. Kordirigent i 60 % stilling.

Ny tjenesteordning for prester er innført i prostiet. Kapellanen i Domkirken inngår i gudstjenesteturnus sammen med prestene i andre kirker i prostiet.

Stavanger domkirke er en menighetskirke og domkirke for byen og regionen. Domkirken ligger sentralt og synlig til midt i Stavanger sentrum, og svært mange mennesker har et eierforhold til kirken. Dette gjør virksomheten mangfoldig og spennende, med mange samarbeidspartnere og et stort nedslagsfelt i Stavanger.

Domkirken er dessuten en populær bryllupskirke med ca 50 vielser i året.

Kapellansens særlig oppgaver:

- utvikle ungdomsarbeid i sentrum i samarbeid med andre menigheter/organisasjoner
- ansvar for konfirmantundervisning
- ivareta kontakt med skolene i menigheten
- tjenesteuker etter turnus i samarbeid mellom Domkirken og St. Petri menigheter

Vi søker en person som:

- er engasjert når det gjelder å arbeide med barn, ungdom og konfirmanter og gjerne vil videreutvikle dette
- kan være med å utvikle og bidra i et systematisk trosopplæringsarbeid i menigheten
- har gode samarbeidsevner og evne til å utfordre til engasjement

Det er ikke knyttet boplikt til stillingen.

Målformen er bokmål.

Stillingen lønnes i stillingskode 0922 kapellan, ltr. 48-66 i statens lønnsregulativ.

Vanlige regulativmessige godtgjørelser. Skyss og telefongodtgjørelse etter offentlige satser. Pensjonsinnskudd.

Tilsettingen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg

- a. etter endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. samt

b. avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, særskilte samarbeidsområder og tjenestedistrikt.

Opplysninger om samlivsform vil kunne bli innhentet og vektlagt ved tilsetting, jf. Arbeidsmiljøloven § 13,3

Søknad med CV, vitnemål, referanser og attester må være Stavanger bispedømmeråd i hende *innen* 28.03.08 **Merk:** CV vil bli brukt som utvidet søkerliste.

Bruk Kirkedepartementet sitt kompetansekart. Søknadspapirer returneres ikke.

Hvis søkeren ikke ønsker sitt navn offentliggjort, må det føres på CV.

Referanser føres på *søknaden*.

Nærmere opplysninger om stillingen ved henvendelse til stiftsdirektør Åge Bognø tlf: 51 84 62 70 eller domprost Berit M. Andersen tlf: 51 84 04 00

Bjørgvin bispedøme

Embetet som prost i Hardanger og Voss prosti i Bjørgvin bispedøme er ledig frå 1. juni 2008.

Prosten leier prestenesta i prostiet, hjelper biskopen i utøvinga av hans embetsteneste, gjer sjølv teneste som kyrkjelydsprest slik biskopen fastset og utførar elles dei gjeremåla som ligg til prosteembetet. Prosten skal vere med å gjere verkeleg Bjørgvin bispedøme sin visjon "Saman vil vi gjera Kristus kjend, trudd, elska og etterfølgd." Det vert stilt krav om evne og vilje til samarbeid og medarbeidarskap og til å motivere og inspirere medarbeidarar og kyrkjelydar. Røynsle som leiar vil verte vektlagt.

Prostiet er delt i tre tenestedistrikt og omfattar ni fellesråd med til saman 26 sokn med meir enn 30 kyrkjer. Tenestedistrikta er Hardanger og Voss nord med 11 sokn, Hardanger og Voss midtre med sju sokn og

Hardanger og Voss sør med åtte sokn. Innbyggjartalet er 43 000. Det er tilsett omlag 120 personar i prostiet, av desse er 17 prestar.

Prosten har sete i Voss kyrkjelege fellesråd og Raundalen sokneråd. Det er proste- og preste-kontor i prostien sin bustad, mens fellesrådet og kyrkjelydane Evanger, Raundalen og Voss, der prosten gjer teneste i 40 % som kyrkjelydsprest, har felles kontor på Tvildemoen utanfor sentrum. Det ligg føre planar om ei felles kontorløysing i samband med bygging av nytt kulturhus på Voss. Kyrkjeverja er sekretær for prosten i 22 % av stillinga si.

Den som vert utnemnd, må rette seg etter tenesteordninga for prostar. Vedkommande må finne seg i endringar av gjeremål, i embetsdistrikta si utstrekning og i reglane for pensjons- og aldersgrenser.

Til embetet høyrer bustad med buplikt. Bustaden er på ca. 300 km² på ca.1 mål tomt. Den er bygd i 1950-åra og ligg på Vossevangen. Garasje. Den som vert utnemnd, må finne seg i dei avgjerdene som vert fastsette om leige og bruk av tenestebustaden.

Søklarane må opplyse om dei kan nytte begge målformer. Målforma i prostiet er nynorsk.

Kvinner vert oppmoda om å søkje.

Lønnstrinn 65-70. Av dette går vanleg pensjonsinnskott.

Søknad sendast tenesteveg med CV, vitnemål, attestar og opplysingar om referansar til Kultur- og kyrkjedepartementet, postboks 8030 Dep., 0030 Oslo.

Søknadsfristen er 11. april 2008.

Nærare opplysingar kan ein få på bispedømet sine heimesider, www.kirken.no/bjoergvin, hos prosten i Hardanger og Voss tel. 556519668 eller stiftsdirektør Helge Taranrød, tel. 55306470/74.

Nidaros bispedømme

Sokneprest i Strinda prosti med Strinda sokn og Berg sokn som tjenestested.

Det er ledig stilling som sokneprest med Strinda prosti som tjenestedistrikt og med Strinda sokn og Berg sokn som tjenestested.

Soknene ligger i den østlige del av Trondheim kommune med Tyholt, Moholt - området og NTNU på Dragvoll som naturlige sentra.

Begge menigheter bærer preg av generasjonsskifte i befolkningen. Mange eldre flytter sammen i nye boligkompleks, og yngre barnefamilier overtar deres gamle boliger. Det er også store boligområder for studenter.

Strinda prosti har i dag ca 52 000 kirke-medlemmer. I Strinda sokn er det ca 11000 kirke-medlemmer, i Berg sokn ca. 4000. Innbyggertallet nærmer seg 20000, og er økende.

Soknepresten har nå sete i Berg menighets-råd.

Det er en kirke i hvert sokn. Strinda kirke er en trekirke fra 1900, en populær seremoni-kirke for en stor del av byen med 500 sitte-plasser. Berg kirke ble bygget i to trinn i 1972 og 1981, og er en "arbeidskirke" med 150 sitte-plasser og rom for menighetsaktiviteter. Moholt menighetshus er vigslet til gudstjeneste- bruk og har rom for konfirmantundervisning og annet menighetsarbeid.

Soknene betjenes i dag av to sokneprester og av prost og prostiprest i til sammen et års- verk.

I hele prostiet er det i tillegg til prost og prostiprest 11 menighetspreststillinger.

Kontorsted er i offentlig servicebygg nært Strinda kirke og Moholt menighetshus. Bygget rommer også bl.a. bibliotek og administrasjon for kirkevergen i Trondheim. Her er det kontor-felleskap med sokneprest for Strinda, prost, prostiprest, kateket, organister, enhetsleder for kirkevergen og administrativt personale for prost og menigheter.

I soknene er det også hel stilling for kateket, halv stilling for diakon, som for tiden er ube-satt, og til sammen 1,5 årsverk for organister. Berg menighet lønner diakoniarbeider i en del-tidsstilling for legatmidler. Kirketjener i 100 % stilling har ansvar for begge kirker.

I Strinda menighet drives barnekor, i Berg menighet barneklubb. I begge kirker er det søndagsskole under alle gudstjenester søndag

formiddag når det ikke er familiegudstjeneste.

Kirke - skolesamarbeidet er godt.

For voksne finnes kor, bibelgrupper, kultur-arrangementer og bibeltimer.

Det er regelmessige formiddagssamlinger for eldre i begge menigheter, og andakter på 3 sykehjem.

Soknepresten i Berg har et spesielt ansvar for menighetsarbeidet i Berg sokn, og for konfir-mantarbeidet i begge menigheter i samarbeid med kateketen. Gudstjenester og kirkelige handlinger fordeles etter turnus mellom sokne-prestene, prosten og prostipresten.

Det er godt samarbeid mellom prestene i prostiet rundt felles arbeidsplaner og rutiner, og det arbeides nært kirkevergen i spørsmål om god administrasjon og ressursutnyttelse.

Kirkelig statistikk for menighetene viser for 2007 til sammen 164 døpte, 135 gravferder, 31 vielser, 102 konfirmanter. Det ble i 2007 avholdt 73 gudstjenester i Strinda kirke og 55 i Berg.

Gjennom året avholdes også enkelte guds-tjenester på sykehjem.

De største utfordringene for menighetene er innenfor trosopplæring for barn og unge, men også for voksne. Det er også en utfordring å skape arenaer for å rekruttere og utruste fri-villige medarbeidere.

Når det gjelder utbygningen av skoler, barne-hager, helse - og sosialtjeneste og forholdet i kommunen for øvrig, vises til blant annet kommunens hjemmeside: www.trondheim.no

Ellers vises også til menighetenes hjemme-sider: <http://strinda.kirken.trondheim.no> og <http://berg.kirken.trondheim.no> og til www.kirken.no/nidaros.

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollegastøtteordning for nytilsatte. Bispedømmet er IA- virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders - og kjønns-sammensetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjons-evne.

Med stillingen følger det bolig med boplikt. Presteboligen er bygd i 1979 og ligger i Brøset-veien like ved Strinda kirke. Det er 1,5 etasje med til sammen 115 kvm, og en kjelleretasje

som inneholder to innredede rom, vaskerom/lagerrom og to boder. I første etasje er det stue, kjøkken, toalett og et lite rom. I andre etasje er det to soverom og bad. Huset har elektrisk oppvarming samt vedovn.

Målformen er bokmål. Søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- Endringer i lover, tariffavtaler, reglement mv. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.
- Avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- gjerne har særskilt kompetanse innen trosopplæring for barn og familier, pedagogiske evner og engasjement for å rekruttere og utruste frivillige medarbeidere
- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskapende
- evner å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med kolleger og frivillige

Stillingen er plassert i kode 0930 og lønnes i ltr. 51-62. Pensjonsinnskudd.

Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fåes ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73539100 etter Prosten i Strinda tlf. 72540180.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebisppegården, 7013 Trondheim innen 04.april 2008. Attester vil ikke bli returnert.

Nidaros bispedømme

Kapellan i Fosen prosti med Bjugn og Ørland prestegjeld som tjenestested 2. gangs utlysning.

Det er ledig stilling som kapellan med Fosen prosti som tjenestestedistrikt og med Bjugn, Nes, Jøssund og Ørland sokn som tjenestested.

Soknene tilsvare Bjugn og Ørland kommuner som har ca. 10 000 innbyggere. Kommunene ligger på Fosenhalvøya med direkte flyforbindelse til Gardermoen og avstanden til Trondheim er 2 timer med bil eller 1 time med hurtigbåt.

I området ligger Ørland hovedflystasjon, en militær flyplass der til sammen 900 mennesker har sitt virke.

I Ørland sokn er det 4680 kirkemedlemmer og i Bjugn sokn er det 4231 kirkemedlemmer. Kapellane har ikke sete i menighetsråd.

I soknene er det følgende kirker: Ørland kirke er en middelalderkirke i stein, Storfosna kirke er en trekirke fra 1913, Bjugn kirke er en korskirke i tre fra 1956, Jøssund og Nes kirker er også trekirker fra henholdsvis 1875 og 1879 og Hegvik kirke som er en steinkirke fra 1858. På øya Tarva ligger et lite kapell i tre fra 1972.

Menighetene betjenes av kapellan og 2 sokneprester. I hele prostiet er det i tillegg til prosten 8 menighetspreststillinger, hvorav den ene har noen prostiprestoppgaver

Hovedkontorsted for kapellane er Bjugn kirkekontor. Her er det kontorfellesskap med sokneprest, kirkeverge, diakonimedarbeider og prosjektleder. Det er også kontor i Ørland sammen med sokneprest, kirkeverge, sekretær og prosjektleder.

Menighetene har sammen med Ørland hovedflystasjon fått forsøksmidler til trosopplæring og har ei 100 % stilling til dette, se www.storstavalt.no

I soknene/fellsrådsområdene er det også stillinger for organister, klokkere og kirke-tjenere.

Kirkelig statistikk for menighetene: 98 dåp, 104 begravelser, 22 vielser og 100 konfirmanter samt 60 forordnede gudstjenester i året i hvert prestegjeld.

Kapellane har hatt et spesielt ansvar for planlegging og administrasjon av konfirmantarbeidet på tjenestestedet. Undervisningen foregår i samarbeid med øvrige prester og fri-

villige. Konfirmantarbeidet er en kombinasjon av ordinær undervisning, temagrupper og konfirmanthelg.

Gudstjenester og andre kirkelige handlinger fordeles i samarbeid mellom de 3 prestene.

Det finnes søndagsskoler, ungdomsklubb og familiekor.

Menighetene ønsker et bedre tilbud til ungdom.

Det er godt samarbeid med barnehage, skole, kulturskole og det lokale kulturliv for øvrig.

Menighetene er preget av trøndersk folkelighet og det finnes lokale foreninger for flere kristelige organisasjoner, samt noe virksomhet på bedehusene.

De største utfordringene for menigheten er å bygge ut og videreføre trosopplæringsarbeidet.

I prostiet er et blant prestene behov for supplerende kompetanse innenfor barne- og ungdomsarbeidet.

Når det gjelder utbyggingen av skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet/kommunen for øvrig, vises til blant annet kommunens hjemmeside: www.orland.kommune.no og www.bjugn.kommune.no Ellers vises også til bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollegastøtteordning. Bispedømmet er IA-virksomhet, og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønnsammensetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjonsevne.

Med stillingen følger det bolig med boplikt. Boligen ligger i Bjugn og er i ferd med å bygges og står ferdig sommeren 2008. Boligen ligger i sentrum med gangavstand til kontoret.

Målformen i soknene er bokmål, og søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.

- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Opplysninger om samlivsform vil kunne bli innhentet og vektlagt, jfr. aml. §13-3.

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- evner til å kommunisere med ungdom
- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskapende
- evner til å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med ansatte og frivillige medarbeidere

Stillingen er plassert i kode 0922 og lønnes i ltr. 48-60. Pensjonssinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73539100 eller prosten i Fosen tlf. 73852897

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 4.april 2008. Attester vil ikke bli returnert.

Nidaros bispedømme

Sokneprest i Orkdal prosti med Orkdal sokn som tjenestested.

Det er ledig stilling som sokneprest med Orkdal prosti som tjenestedistrikt og Orkdal sokn som særskilt tjenestested.

Soknet er en del av Orkdal kommune som har ca. 11000 innbyggere. Kommunen har et flateinnhold på 590 km² og ligger 45 km fra Trondheim med bussforbindelse hver halvtime. Kommunesentret Orkanger er det største tettstedet i Sør-Trøndelag utenom Trondheim. Industri og handel, jord- og skogbruk.

I Orkdal sokn er det ca. 5000 kirkemedlemmer. Soknepresten skal ha sete i Orkdal menighetsråd.

Orkdal kirke er ei steinkirke fra 1893 med ca. 600 sitteplasser. I soknet ligger også Søvasskjølen fjellkirke som er egen stiftelse som organiserer gudstjenester særlig i skisesongen og sommeren. Menigheten er medeier i et moderne menighetshus fra 2000, som også huser kirkekontorene for Orkdal kirkelige fellesråd.

Menigheten betjenes av sokneprest sammen med sokneprest i Orkanger sokn og sokneprest i Orkland sokn som arbeider innafor samme fellesrådsområde. Dessuten utfører prosten i Orkdal 50 % tjeneste som menighetsprest i Orkdal sokn.. Det er forutsatt at den nye soknepresten i Orkdal sokn skal være til disposisjon for prosten som prostiprest i Orkdal prosti inntil 50 % av stillingen.

I hele prostiet er det i tillegg til prosten 13 menighetspreststillinger.

Kontorsted er Orkdal menighetshus på Fannrem, like ved Orkdal kirke. Her er det kontorfellesskap med kateket, diakon, to kantorer, menighetspedagog, kirkeverge, 2 sekretærer, to sokneprester og prosten. I fellesrådsområdet er det også to kirkegårdstilsatte og tre klokkere.

I Orkdal sokn er det stor kristelig virksomhet med mange foreninger for NMS og NLM og for Normisjon. De driver også barne- og ungdomsarbeid.

Det er flere kristelige skolelag i bygda. Både ungdomskor og mannskor deltar aktivt i menighetsarbeidet. Det er godt samarbeid mellom kirka og organisasjonene. Samarbeidet kirke/skole/barnehager fungerer flott etter inn-

arbeidede tradisjoner. Konfirmantarbeidet ledes av kateketen og omfatter tre dagers leirskole + undervisning, Road Service, fasteinn-samling, pysjcup og lysmesse og andre gudstjenester.

Kirkelig statistikk for Orkdal menighet i 2007:65 dåp, 40 gravferder, 13 vigslar og 41 konfirmanter og 52 gudstjenester + 8 gudstjenester på Fjellkirka.

De største utfordringene for menigheten er innenfor ungdomsarbeid og unge familier.

Når det gjelder utbyggingen av skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet/kommunen for øvrig, vises til blant annet kommunens hjemmeside: www.orkdal.kommune.no. Ellers vises også til menighetens hjemmeside: www.orkdalsmenighetene.no og bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollegastøtteordning for nytilsatte. Bispedømmet er IA-virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønns-sammensetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjons-evne.

Det er for tiden ikke bolig til stillingen, men Orkdal kommune er innstilt på å skaffe bolig, noe som vil utløse boplikt.

Målformen i soknene er bokmål, og søkerne må opplyse om de behersker begge målformer. En gudstjeneste i året i Orkdal kirke er på nynorsk.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestet bolig og husleie.
- avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Vi søker etter en prest som

- gjennom forkynnelse og annen ledelse vil bygge menighet i samarbeid med andre tilsatte og frivillige i Orkdal menighet
- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontakt-

skapende

- evner å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med kolleger

Stillingen er plassert i kode 0930 og lønn i ltr. 51-62. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73539100 eller prosten i Orkdal tlf. 72479756.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 4. april 2008. Attester vil ikke bli returnert.

Den Evangelisk Lutherske Frikirke har ca 22.000 medlemmer i 84 menigheter. Halden Frikirke har

338 medlemmer, hvorav 135 medlemmer i fullt medlemskap og 38 barn. Menigheten har sterk fokus på barne- og ungdomsarbeidet, og har budsjettert med en 50% stilling som barne- og ungdomsarbeider i tillegg til pastorstillingen. Frikirken ligger sentralt i byen og eier og driver i tillegg Ytterbøl Senter for menighet og misjon ved Øymarksjøen nær Ørje.

Grensebyen Halden har ca 28.000 innbyggere og er en by hvor folk trives, med korte avstander både til sjøen og marka. Byen har et allsidig næringsliv, med flere internasjonale bedrifter i god utvikling. I tillegg har Halden et bredt studietilbud, hvor Høyskolen i Østfold er sentral. Det er et godt samarbeid mellom menighetene i byen.

Pastor i Halden Frikirke

Inntil 100 % stilling. Tiltredelse så snart som mulig etter nærmere avtale.

Pastoren utfører sin tjeneste i nært samarbeid med eldsterådet og i kontakt med de mange frivillige ledere i de ulike virkegrenene i menigheten.

Ansvarsområdene er å forkynde Guds Ord, forvalte sakramentene, øve sjelesorg og ha den daglige ledelse av menigheten.

Ønskede egenskaper:

- styrke i forkynnelse, formidling og sjelesorg
  - evne til å inspirere og delegere
  - evne til å se den enkelte
  - relasjonsbyggende evner innad og utad
- Pastoren er forpliktet til å lære og leve i samsvar med Guds Ord og den evangelisk lutherske bekjennelse. Lønns- og arbeidsvilkår følger gjeldende bestemmelser i Frikirken. Alle søknader blir behandlet konfidensielt.

Mer informasjon, kontakt leder i eldsterådet Kjell Arne Iversen, tlf. 908 43 614 / e-post: frikirken@halden.net, eller presbyterieformann Gunnar Johnsen, tel 91759958.

Søknad sendes innen 8.april til

**Halden Frikirke v/eldsterådet,
Laxegata 3, 1772 Halden.**

Nyhet!

Joseph Ratzinger
Pave Benedikt XVI

JESUS FRA NASARET

Fra dåpen i Jordan til forklarelsen på berget

En ærlig, lærd og engasjerende bok om personen Jesus, skrevet av vår tids fremste kristne leder.

"Jeg er overbevist om, og håper også at leseren vil se, at denne skikkelsen er mye mer logisk og historisk sett mye mer begripelig enn rekonstruksjonene som vi er blitt konfrontert med de siste årtier."

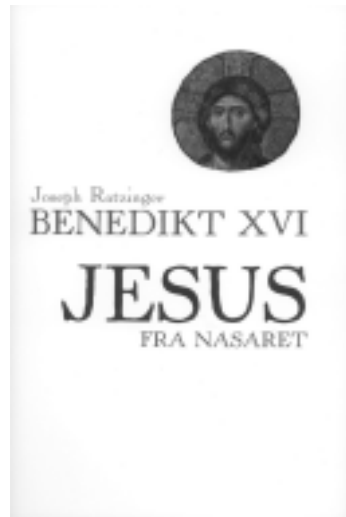
Benedikt XVI

"Jeg har hatt glede og utbytte av å lese Pavens bok om Jesus. Han er i god samtale med nyere forskning om den historiske Jesus og er opp-tatt av Mannen fra Nasaret i hans jødiske om-givelser. Samtidig lodder han dypere, inn til hjertet i vår tro på og bekjennelse av Jesus som Herre og Messias. I en tid der det kristne gudsbilde utfordres, er det berikende med en slik bok om Ham som har brakt og bringer Guds rike og Guds nærvær inn i våre liv."

Ole Christian Kvarme, biskop i Oslo

"Jeg er på mange måter en beundrer av pave Benedict XVI. Han er uten tvil en av de største kristenledere i vår tid, med en sjelden evne til å analysere den kulturelle og åndelige situasjonen i Europa, og med en modig og tydelig kristen profil. Når han nå skriver om Jesus, er det ikke bare interessant for katolikker, men en økumenisk begivenhet med store kulturelle ringvirkninger. Boken bør leses av mange."

Vebjørn K. Selbekk, redaktør i Magazinet

Kr 378,-

Returadresse:
Luther Forlag
Grensen 3
0159 OSLO

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av praktikumsrektor Halvor Nordhaug, professor Harald Hegstad, prost Jan Otto Myrseth og kapellan Sunniva Gylver.

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Red. sekr.: Eyolf Berg.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-postadresse.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

Pris kr. 525,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 650,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 7 annonsemøduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr. 500,- +mva
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 900,- +mva
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1500,- +mva
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1500,- +mva
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr. 2000,- +mva
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 2500,- +mva
7. *Dobbelside* (Høyde 177 mm, bredde 2x127 mm) kr. 4000,- +mva

ISSN 0332-5431

